

## มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค จากการประกันภัยรถยนต์<sup>1</sup>

ภัทรกร ภูมิภัทร<sup>2</sup>

จากการศึกษาทำให้ทราบว่า กฎหมายประกันภัยได้เกิดขึ้นเมื่อหลังสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา การประกอบธุรกิจประกันภัยได้จัดตั้งขึ้นในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก การดำเนินงานรับประกันภัยของบริษัทประกันภัยต่าง ๆ เหล่านี้มีหลายบริษัทที่ต้องล้มละลาย ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมิให้ประกอบกิจการประกันภัย เพราะขาดความรู้และประสบการณ์ที่แท้จริงในหลักวิชาการประกันภัย หรือมีเจตนาทุจริตในบริษัท ตลอดจนเงื่อนไขที่รัฐกำหนดไว้แต่เดิมก็ล้าสมัยไม่รัดกุมเพียงพอ จึงก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นแก่ประชาชนเป็นจำนวนมาก จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2510 รัฐบาลโดยกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้เสนอให้ออกพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510 และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2510 รวม 2 ฉบับ ประกาศใช้เป็นกฎหมายเพื่อกำกับดูแลและส่งเสริมธุรกิจประกันภัย โดยเฉพาะควบคุมการขอจัดตั้งและดำเนินงานของบริษัทประกันภัยต่าง ๆ ให้เกิดความมั่นคง และเป็นที่เชื่อถือของประชาชน ซึ่งได้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติประกันภัยทั้งสองฉบับให้ทันสมัยยิ่งขึ้นในปี พ.ศ. 2535 และได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดการประกันภัยการประกันภัยเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งที่สามารถช่วยบรรเทาความเดือดร้อนเมื่อเกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินต่าง ๆ ที่ได้ทำประกันภัยไว้ โดยการเฉลี่ยหรือการกระจายความเสียหายไปยังสมาชิกที่ทำประกันภัย โดยมีบริษัทประกันภัยเป็นผู้ทำหน้าที่เก็บเบี้ยประกันและชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามที่ระบุไว้ในสัญญา และแนวคิดการประกันวินาศภัย ในการทำสัญญาประกันวินาศภัยโดยปกติแล้ว ผู้เอาประกันวินาศภัยจะต้องมีความเสี่ยงภัย (Risk) ในทรัพย์สินที่เอาประกันวินาศภัย การเสี่ยงภัยนี้ หมายถึง โอกาสที่ก่อให้เกิดความเสียหายซึ่งความเสียหายนี้จะขึ้นอยู่กับทรัพย์สินที่เอาประกันภัยเป็นสำคัญ เมื่อมีการรับประกันภัยจึงมีการโอนความเสี่ยงภัยไปให้แก่ผู้รับประกันภัย กล่าวคือ ผู้รับประกันภัยรับที่จะเสี่ยงภัยแทนผู้เอาประกันภัย หากมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่

---

<sup>1</sup> บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระเรื่อง มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค จากการประกันภัยรถยนต์ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคือ รองศาสตราจารย์ จรัส เล็งวิทยา และคณะกรรมการสอบคือ รองศาสตราจารย์ ดร.กัลยา ตันศิริ และรองศาสตราจารย์ ดร.ปภาศรี บัวสวรรค์

<sup>2</sup> นักศึกษาหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารงานยุติธรรม คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ทรัพย์สินที่เอาประกันภัย ผู้รับประกันภัยจะชดเชยให้ตามความเป็นจริง ในการเอาประกันภัยนั้นจะต้องระบุชนิดของภัยที่ผู้เอาประกันภัยต้องการได้รับความคุ้มครองตามเหตุที่คู่สัญญาจะทำความตกลงกัน และถ้าวัตถุที่เอาประกันภัยเกิดความเสียหายก็ต้องพิจารณาว่าความเสียหายเกิดจากสาเหตุใดและเป็นภัยที่รับประกันภัยไว้หรือไม่ หากเป็นภัยที่รับเสี่ยงไว้ ผู้รับประกันภัยต้องรับผิดชอบ หากไม่ใช่ภัยที่รับเสี่ยง ผู้รับประกันภัยก็ไม่ต้องรับผิดชอบ นอกจากนี้ การพิจารณาถึงสาเหตุที่อยู่เบื้องหลังการเกิดวินาศภัยก็เป็นสิ่งจำเป็นเพราะจะเป็นเครื่องช่วยพิจารณาว่าภัยที่เกิดขึ้นมีสาเหตุจากอะไร ซึ่งเรียกว่า Hazard หมายถึงสิ่งที่อยู่เบื้องหลังมูลเหตุของความเสียหายที่เกิดขึ้น Hazard นั้นอาจจะมีความหมายถึงสภาวะที่อาจก่อให้เกิดโอกาสของความเสียหายที่เกิดขึ้นจากภัยที่เอาประกันไว้ เช่น การขาดความระมัดระวังหรือประมาทเลินเล่อ เหตุเหล่านี้ล้วนก่อให้เกิดวินาศภัยได้ทั้งนั้น

จากการศึกษา ทำให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคของการนำมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคจากการประกันภัยรถยนต์มีปัญหาและอุปสรรคอยู่หลายประการ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ประเด็นปัญหาประการแรกคือปัญหาการคุ้มครองผู้เอาประกันภัยเกี่ยวกับประเภทความเสียหาย ข้อกำหนดในกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ข้อ 7.4 คู่มือการตีความประกันภัยรถยนต์ตามคำสั่งนายทะเบียนที่ 11/2552 หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 การยกเว้นความรับผิดชอบตามข้อนี้ เป็นการยกเว้นความรับผิดชอบเนื่องจาก การดูแลรักษารถยนต์ให้อยู่ในสภาพใช้งานปกติเป็นหน้าที่ของผู้เอาประกันภัย เมื่อผู้เอาประกันภัยมิได้ดูแลรักษารถยนต์ที่เอาประกันภัยอย่างเพียงพอ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายเพิ่มขึ้นหรือต้องประสบอุบัติเหตุอื่น ผู้เอาประกันภัยจึงควรรับผิดชอบในความเสียหายนั้นเอง จึงบัญญัติยกเว้นความรับผิดชอบความเสียหายต่อรถยนต์เอาไว้ เนื่องจากยางรถยนต์เป็นอุปกรณ์ของรถที่มีการเสื่อมสภาพการใช้งาน เช่นเดียวกับการเสื่อมราคาหรือการสึกหรอของเครื่องยนต์ จากการใช้งานอื่น ๆ ในข้อเท็จจริง เกี่ยวกับกรณีความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อรถยนต์ อาจมิได้เกิดขึ้นจากความบกพร่อง เนื่องจากผู้เอาประกันภัยปล่อยให้ยางรถยนต์เสื่อมสภาพและเป็นเหตุให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุเสมอไป เช่น กรณีที่ผู้เอาประกันภัยขับรถทับหิน เหล็ก หรืออื่น ๆ ซึ่งมีคมขมขื่นที่ขับรถตามปกติ เป็นเหตุให้ยางเกิดเป็นแผลฉีกขาดจนไม่สามารถปะยางได้ แต่การฉีกขาดดังกล่าว มิได้ถึงขนาดที่จะทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นจนสร้างความเสียหายให้กับตัวรถยนต์ กรณีเช่นนี้ เทียบได้กับกรณีคนร้ายเอามีดกรีดยางรถยนต์ ซึ่งคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ กำหนดว่า “บริษัทจะต้องให้ความคุ้มครองชดเชยความเสียหายของยางรถยนต์แม้ว่าตัวรถจะไม่ได้เสียหายด้วย” จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขพิจารณาเป็นกรณีไป

ประเด็นปัญหาที่สองคือปัญหาการคุ้มครองผู้เอาประกันภัยเกี่ยวกับการกำหนดระยะเวลาในการซ่อม ข้อกำหนดในกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ข้อ 7.5 การตีความประกันภัยรถยนต์ตามคำสั่งนายทะเบียนที่ 11/2552 หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 แห่ง

พระราชบัญญัติประกันวินาศภัยพ.ศ.2535 กรณีดังกล่าวเป็นกรณีเกี่ยวกับการเรียกร้องค่าขาดประโยชน์จากการไม่มีรถยนต์ใช้กรณีผู้เอาประกันภัยเป็นฝ่ายรับผิดชอบ และผู้รับประกันภัยมีหน้าที่ในการชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยตามสัญญาประกันภัย

ในทางปฏิบัติ ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยได้นำรถยนต์ไปเกิดอุบัติเหตุ และจำเป็นต้องเอารถยนต์เข้าซ่อมโดยบริษัทผู้รับประกันภัยเป็นผู้ตั้งซ่อม ผู้ประกอบการซ่อมรถหรือผู้รับประกันภัย มิได้มีการบอกกล่าวแก่ผู้เอาประกันภัยเป็นลายลักษณ์อักษร ว่าต้องใช้เวลาซ่อมเป็นเวลากี่วัน เพียงแต่มีการบอกกล่าวระยะเวลาการซ่อมแบบปากเปล่าโดยกำหนดเวลาราว ๆ เท่านั้น และหากไม่สามารถซ่อมให้เสร็จทันตามกำหนดเวลาที่ได้ออกกล่าวเอาไว้ จะมีการเจรจากับผู้เอาประกันภัย เพื่อย้ายระยะเวลาการซ่อมออกไป และเมื่อถึงกำหนดระยะเวลารับรถ จะมีการออกเอกสารให้แก่ผู้เอาประกันภัย โดยกำหนดเวลาการซ่อมตั้งแต่วันแรกที่เอารถเข้าซ่อม จนถึงวันรับรถ และมีข้อกำหนดว่า หลังจากผู้เอาประกันภัยรับรถไปแล้ว จะไม่มีการติดใจเรียกค่าขาดประโยชน์ใด ๆ อีกต่อไป ทำให้ผู้เอาประกันภัยไม่ทราบสิทธิของตนเองว่า หลังจากพ้นระยะเวลาที่กำหนดซ่อมไปแล้ว ได้เกิดสิทธิการเรียกร้องค่าขาดประโยชน์ในการใช้รถยนต์ได้ และการลงลายมือชื่อในเอกสารการรับรถคือการสละซึ่งสิทธิของการเรียกร้องค่าขาดประโยชน์ในการใช้รถยนต์นั้น

ประเด็นปัญหาที่สามคือปัญหาการคุ้มครองเกี่ยวกับสิทธิในการเรียกค่าขาดประโยชน์จากการไม่ได้ใช้รถระหว่างซ่อม กรณีเป็นฝ่ายถูกละเมิด บทบัญญัติมาตรา 880 วรรคแรก บทบัญญัติเกี่ยวกับการรับช่วงสิทธิที่ผู้รับประกันภัยได้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนไปก่อน เกี่ยวกับทรัพย์สินที่เอาประกันภัยเท่านั้น แต่มิได้หมายรวมถึงสิทธิเรียกร้องอื่น ซึ่งผู้เอาประกันภัยต้องจัดการเรียกร้องด้วยตนเอง เช่น การเรียกร้องค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถยนต์ กรณีที่ผู้เอาประกันภัยประสบอุบัติเหตุ ต้องนำรถยนต์เข้าซ่อม และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายซึ่งต้องรับผิดชอบ ค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถยนต์

เมื่อผู้เอาประกันภัยไปติดต่อขอรับค่าขาดประโยชน์จากการใช้งานรถยนต์จากผู้รับประกันภัยของฝ่ายต้องรับผิดชอบ มักเกิดปัญหาขึ้นหลายประการ เช่น การซ่อมรถยนต์คันดังกล่าวถึงแม้จะใช้เวลา 10 วัน แต่บริษัทรับประกันภัยฝ่ายตรงข้ามมักอ้างว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้น ใช้เวลาซ่อมเพียง 3 วันก็เสร็จแล้ว หรือ หักวันหยุดออกไม่นำมาคำนวณให้ เป็นต้น ทำให้ผู้เอาประกันภัยซึ่งเป็นฝ่ายถูกละเมิด และได้รับความเดือดร้อนจากการไม่มีรถใช้งานตามปกติ ในปัจจุบันยังไม่มีข้อบัญญัติของกฎหมายใดที่คุ้มครองผู้เอาประกันภัยจากการเอาผิดเอาเปรียบของบริษัทประกันภัยในกรณีนี้ ที่สำคัญผู้เอาประกันภัยส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าตนเองมีสิทธิในการเรียกร้องค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถระหว่างซ่อม เป็นเหตุให้ไม่ได้ทำการเรียกร้องสิทธิที่พึงได้ของตนเอง ควรมีการกำหนดให้ ผู้รับประกันภัยจ่ายเงินในส่วนนี้ให้แก่ผู้เอาประกันภัย และรับช่วงสิทธิไปเรียกร้องจากผู้รับประกันภัยคู่กรณีพร้อมกับค่าสินไหมทดแทน

ประเด็นปัญหาที่สี่คือปัญหาการคุ้มครองเกี่ยวกับสิทธิในการเรียกค่าเสื่อมราคาจากกรณีรถยนต์ถูกชนได้รับความเสียหาย เมื่อมีอุบัติเหตุและก่อให้เกิดความเสียหายให้แก่รถยนต์ขึ้น โดยฝ่ายผู้เอาประกันภัย

เป็นฝ่ายถูกละเมิด ถึงแม้บริษัทผู้รับประกันภัยมีหน้าที่ต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนโดยการซ่อมแซมรถยนต์ของผู้เอาประกันภัยให้กลับคืนสู่สภาพเดิมก็ตาม แต่สภาพความเป็นจริง รถยนต์ที่เคยเกิดอุบัติเหตุไม่สามารถกลับคืนสู่สภาพเดิมเหมือนก่อนเกิดอุบัติเหตุได้ เช่น การซ่อมสีรถ สีที่พ่นใหม่ย่อมไม่อาจทำให้สีเหมือนสีเดิมของรถซึ่งผ่านการใช้งานมาระยะหนึ่งแล้วได้ ทำได้เพียงการทำให้ใกล้เคียงที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากหลักการชดเชยค่าสินไหมทดแทน ตามมาตรา 877 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น กำหนดไว้ว่า (1) เพื่อจำนวนวินาศภัยอันแท้จริง ดังนั้นความเสียหายเกิดขึ้นเท่าใด ก็ซ่อมแซมเท่านั้น การพ่นสีใหม่ทั้งคันเพื่อให้เป็นสีเดียวกันจึงไม่สามารถกระทำได้ นอกจากนี้ รถยนต์ที่เคยเกิดอุบัติเหตุที่เกิดความเสียหายมาก มูลค่าของตัวรถย่อมลดลง ขายต่อไม่ได้ราคา ดังนั้น นอกจากค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถระหว่างซ่อมแล้ว ผู้เอาประกันภัยสมควรได้รับค่าเสื่อมราคาของรถด้วย

#### ข้อเสนอแนะ

จากการที่ได้ศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคจากการประกันภัยรถยนต์ ผู้ศึกษาพบว่า มีข้อเสนอแนะดังนี้

1.ปัญหาการคุ้มครองผู้เอาประกันภัยเกี่ยวกับประเภทความเสียหาย ผู้ศึกษาขอเสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ ข้อ 7 การยกเว้นความเสียหายต่อรถยนต์

จากเดิมที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 7 การยกเว้นความเสียหายต่อรถยนต์

7.4 ความเสียหายต่อยางรถยนต์ อันเกิดจากการฉีกขาดหรือการระเบิด เว้นแต่กรณีมีความเสียหายเกิดขึ้นต่อส่วนอื่นของรถยนต์ในเวลาเดียวกัน

เงื่อนไขข้อยกเว้นข้อนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะไม่ให้ความคุ้มครองความเสียหายต่อยางรถยนต์ เฉพาะกรณียางรถยนต์เกิดการฉีกขาด หรือระเบิดจากสภาพการใช้งานปกติ โดยไม่มีเหตุการณ์อื่นเกิดขึ้นจนก่อให้เกิดความเสียหายดังกล่าว เช่น รถยนต์เกิดอุบัติเหตุ การกลิ้งแก๊ง หรือการกระทำมั่วร้าย เช่น ขณะรถยนต์กำลังแล่นอยู่ เกิดยางระเบิดทำให้รถยนต์เสียการทรงตัวพุ่งชนรถที่วิ่งสวนมา ทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหาย บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบที่เกิดระเบิดขึ้น เพราะการที่ยางระเบิดมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ แต่บริษัทยังคงต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายของรถยนต์ส่วนอื่นที่เกิดจากอุบัติเหตุ

แต่หากเป็นกรณีรถยนต์ประสบอุบัติเหตุแล้ว เป็นเหตุให้ยางฉีกขาดหรือระเบิด นอกจากตัวรถยนต์ที่ได้รับความเสียหายจะได้รับการคุ้มครองแล้ว ยางที่ฉีกขาดหรือระเบิดก็ยังคงได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกัน หรือกรณีที่คนร้ายเอามีดกรีดยางรถยนต์ บริษัทจะต้องให้ความคุ้มครองชดเชยความเสียหายของยางรถยนต์แม้ว่าตัวรถยนต์จะไม่ได้เสียหายด้วย

อนึ่ง การชดเชยของบริษัทจะชดเชยตามสภาพเดิมของยางรถยนต์ที่เกิดความเสียหายในขณะเกิดอุบัติเหตุ

โดยใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

7.4 ความเสียหายต่อยางรถยนต์ อันเกิดจากการฉีกขาดหรือการระเบิด เว้นแต่กรณีมีความเสียหายเกิดขึ้นต่อส่วนอื่นของรถยนต์ในเวลาเดียวกัน

เงื่อนไขข้อยกเว้นข้อนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะไม่ให้ความคุ้มครองความเสียหายต่อยางรถยนต์เฉพาะกรณียางรถยนต์เกิดการฉีกขาด หรือระเบิดจากสภาพการใช้งานปกติ โดยไม่มีเหตุการณ์อื่นเกิดขึ้นจนก่อให้เกิดความเสียหายดังกล่าว เช่น รถยนต์เกิดอุบัติเหตุ การกลั่นแกล้ง หรือการกระทำมั่วร้าย เช่น ขณะรถยนต์กำลังแล่นอยู่ เกิดยางระเบิดทำให้รถยนต์เสียการทรงตัวพุ่งชนรถที่วิ่งสวนมา ทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหาย บริษัทไม่ต้องรับผิดชอบต่อการที่ระเบิดขึ้น เพราะการที่ยางระเบิดมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ แต่บริษัทยังคงต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายของรถยนต์ส่วนอื่นที่เกิดจากอุบัติเหตุ

แต่หากเป็นกรณีรถยนต์ประสบอุบัติเหตุแล้ว เป็นเหตุให้ยางฉีกขาดหรือระเบิด นอกจากตัวรถยนต์ที่ได้รับความเสียหายจะได้รับการคุ้มครองแล้ว ยางที่ฉีกขาดหรือระเบิด หรือกรณีที่คนร้ายเอาผิดกรีดยางรถยนต์ หรือกรณีเป็นยางรถยนต์ใหม่อายุการใช้งานไม่เกิน 6 เดือนและไม่ได้เป็นยางเสื่อมสภาพเนื่องจากการไม่ได้ใช้งาน หากขณะที่ยางกำลังแล่นอยู่ แล้วไปถูกของมีคมเป็นเหตุให้ยางฉีกขาดหรือระเบิด ก็ยังคงได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกัน โดยบริษัทจะต้องให้ความคุ้มครองชดเชยความเสียหายของยางรถยนต์แม้ว่าตัวรถยนต์จะไม่ได้เสียหายด้วย

อนึ่ง การชดเชยของบริษัทจะชดเชยตามสภาพเดิมของยางรถยนต์ที่เกิดความเสียหายในขณะเกิดอุบัติเหตุ

2.ปัญหาการคุ้มครองผู้เอาประกันภัยเกี่ยวกับการกำหนดระยะเวลาในการซ่อมเนื่องจากในปัจจุบันนี้ ยังมีได้มีข้อกำหนดให้บริษัทรับประกันภัยออกเอกสารหลักฐานใดให้แก่ผู้เอาประกันภัยว่า การซ่อมแซมรถยนต์จะแล้วเสร็จเมื่อใด ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงขอเสนอให้มีการเพิ่มเติม คู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ ข้อ 2.2 ในกรณีรถยนต์ได้รับความเสียหาย แต่ไม่ถึงกับเสียหายสิ้นเชิง วรรณท่าย โดยใช้ข้อความต่อไปนี้

“ในการนำรถของผู้เอาประกันภัยเข้าซ่อมแซม ไม่ว่าเป็นการซ่อมโดยอยู่ในเครือบริษัทประกันภัย หรืออยู่กลางประกันภัยที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยแต่งตั้งก็ตาม ให้บริษัทประกันภัยออกเอกสารการรับรถเข้าซ่อมแก่ผู้เอาประกันภัยฉบับหนึ่ง โดยมีสาระสำคัญคือ ต้องมีการกำหนดวันที่รับรถเข้าซ่อม และถ้อยคำดังกล่าวเป็นวันเริ่มต้นวันแรกของการซ่อม รายการซ่อมวันสิ้นสุดการซ่อม ซึ่งถือเป็นวันรับรถคืน และสิทธิของผู้เอาประกันภัยในการเรียกค่าขาดประโยชน์จากการ

ใช้รถขณะซ่อม โดยสิทธิดังกล่าวนี้เริ่มขึ้นเมื่ออยู่ในเครือประกันภัยหรืออยู่กลางประกันภัยแล้วแต่กรณี ไม่สามารถดำเนินการจัดซ่อมรถแก่ผู้เอาประกันภัยแล้วเสร็จตามกำหนด

บริษัทประกันภัยคู่กรณีซึ่งมีส่วนได้เสียในค่าขาดประโยชน์ในการใช้รถระหว่างซ่อม มีสิทธิในการเร่งรัด และติดตามความคืบหน้าการซ่อม และหากเห็นว่า ระยะเวลาการซ่อมรถของผู้เอาประกันภัยไม่สามารถเสร็จทันตามกำหนดเป็นแน่แท้ บริษัทประกันภัยคู่กรณีมีสิทธิยื่นข้อตกลงแก่บริษัทรับประกันภัยเกี่ยวกับการซ่อม อันมีผลทำให้ระยะเวลาการซ่อมรถของผู้เอาประกันภัยอยู่ภายในกำหนด”

3.ปัญหาการคุ้มครองเกี่ยวกับสิทธิในการเรียกค่าขาดประโยชน์จากการไม่ได้ใช้รถระหว่างซ่อมกรณีเป็นฝ่ายถูกละเมิดผู้ศึกษาพบว่าข้อเสนอนี้คือแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 880

ซึ่งจากเดิมบัญญัติไว้ว่า

“ถ้าความวินาศภัยนั้นได้เกิดขึ้น เพราะการกระทำของบุคคลภายนอกไซ้ ผู้รับประกันภัยได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนไปเป็นจำนวนเพียงใด ผู้รับประกันภัยย่อมเข้ารับช่วงสิทธิของผู้เอาประกันภัยและผู้รับประกันภัยซึ่งมีต่อบุคคลภายนอกเพียงนั้น

ถ้าผู้รับประกันภัยได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนไปแต่เพียงบางส่วนไซ้ ท่านห้ามมิให้ผู้รับประกันภัยนั้น ใช้สิทธิของตนให้เสื่อมเสียสิทธิของผู้รับประกันภัย หรือผู้รับประกันภัยในการที่จะเรียกร้องเอาค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลภายนอกเพื่อเศษแห่งจำนวนวินาศนั้น”

โดยใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ถ้าความวินาศภัยนั้นได้เกิดขึ้น เพราะการกระทำของบุคคลภายนอกไซ้ ผู้รับประกันภัยได้ใช้ค่าสินไหมทดแทน ค่าขาดประโยชน์และค่าเสื่อมราคาอันมีเหตุจากวินาศภัยนั้นไปเป็นจำนวนเพียงใด ผู้รับประกันภัยย่อมเข้ารับช่วงสิทธิของผู้เอาประกันภัยและผู้รับประกันภัยซึ่งมีต่อบุคคลภายนอกเพียงนั้น

ถ้าผู้รับประกันภัยได้ใช้ค่าสินไหมทดแทน ค่าขาดประโยชน์และค่าเสื่อมราคาอันมีเหตุจากวินาศภัยนั้นไปแต่เพียงบางส่วนไซ้ ท่านห้ามมิให้ผู้รับประกันภัยนั้น ใช้สิทธิของตนให้เสื่อมเสียสิทธิของผู้รับประกันภัย หรือผู้รับประกันภัยในการที่จะเรียกร้องเอาค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลภายนอกเพื่อเศษแห่งจำนวนวินาศนั้น”

4.ปัญหาการคุ้มครองเกี่ยวกับสิทธิในการเรียกค่าเสื่อมราคาจากกรณีรถยนต์ถูกชนได้รับความเสียหาย ผู้ศึกษาขอเสนอให้เพิ่มเติมคู่มือตีความกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ข้อ 10 โดยใช้ข้อความต่อไปนี้

ข้อ 10 ค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถยนต์และค่าเสื่อมราคารถยนต์

กรณีทรัพย์สินที่เอาประกันภัย ถูกละเมิดจากบุคคลภายนอก ให้บริษัทประกันภัยมีหน้าที่รับช่วงสิทธิจากผู้เอาประกันภัยในการเรียกค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถยนต์ และค่าเสื่อมราคารถยนต์จากบุคคลภายนอก

ค่าขาดประโยชน์ในการใช้รถยนต์ คำนวณนับจากวันที่เริ่มต้นเอารถเข้าซ่อม ไปจนถึงวันที่ซ่อมแล้วเสร็จและผู้เอาประกันภัยรับรถคืน ในอัตราวันละ 300 บาท และหากค่าขาดประโยชน์ในการใช้รถยนต์มีความเสียหายเกินกว่าอัตรานั้น ไม่ตัดสิทธิผู้เอาประกันภัยในการเรียกร้องส่วนที่เหลือจากบริษัทประกันภัย คู่กรณี ค่าเสื่อมราคาจะเป็นราคาเท่าใดนั้น ให้ใช้หลักเดียวกับการคำนวณค่าเสื่อมราคาทางบัญชี

## เอกสารอ้างอิง

จิตติ ดิงศภัทิย์. กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยประกันภัย. พิมพ์ครั้งที่ 11.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

จิต เศรษฐบุตร. คำบรรยายลักษณะวิชากฎหมายแพ่ง ลักษณะทั่วไปแห่งหนี้. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2517.

ไชยยศ เหมะรัชตะ. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการประกันภัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, ม.ป.ป.

ประจักษ์ณ์ พุทธิสมบัติ. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะละเมิดและจัดการงานนอกสั่ง.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ศรีสมบัติการพิมพ์, 2538.